

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 21 september jl. is de heer L. Wouters (hierna: 'beschuldigde') ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen AFC Ajax en RKC op 20 september jl. schuldig heeft gemaakt aan het op onreglementaire wijze een tegenspeler – die zich in een duidelijke scoringspositie bevindt – beletten de bal te spelen, waardoor die scoringskans teniet wordt gedaan.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via RKC Waalwijk aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 21 september jl. wordt uitgesloten van deelname aan de eerstvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijd van de KNVB van het 1^e elftal van zijn club.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 24 september jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord. Naast en namens beschuldigde waren ook de heer F. van Mosselveld, technisch directeur van RKC Waalwijk, en de heer S. van den Anker, de teammanager van RKC Waalwijk, op de zitting aanwezig.

2. Vordering Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan het op onreglementaire wijze een tegenspeler beletten de bal te spelen, waardoor een scoringskans teniet wordt gedaan.

Volgens de Aanklager is tijdens de wedstrijd door beschuldigde een overtreding gemaakt op zijn tegenspeler, hetgeen is beoordeeld als het ontnemen van een scoringskans.

De Aanklager heeft op zitting aangegeven dat hij de beslissingen van de scheidsrechters beoordeelt en geeft aan dat hij niet louter de overtreding van beschuldigde heeft bekeken. De Aanklager heeft de overtreding in de totale context – dus ook de situatie voorafgaand aan de verweten gedraging – bekeken en op grond hiervan is de Aanklager van mening dat de scheidsrechter een goede beslissing heeft genomen. De Aanklager blijft dan ook van mening dat de tegenspeler een scoringskans is ontnomen. De Aanklager snapt dat de tegenspeler – als spits – deze situatie zelf heeft opgezocht, maar volgens de Aanklager is het dan nog altijd de verantwoordelijkheid van de 'laatste' speler om de tegenspeler geen scoringskans te ontnemen.

De Aanklager stelt op grond van de – op zitting vertoonde – beelden en de verklaring van de scheidsrechter dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het aan hem ten laste gelegde feit.

Over de vraag welke straf passend en geboden is, heeft de Aanklager acht geslagen op Richtlijnen, zoals genoemd in artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal. De Aanklager heeft besloten de eis op de zitting niet te verhogen, omdat het volgens de Aanklager logisch is dat beschuldigde deze zaak aan de Tuchtcommissie heeft voorgelegd en verweer heeft gevoerd.

3. Verklaring van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Namens beschuldigde wordt gesteld dat beschuldigde zich niet schuldig heeft gemaakt aan het op onreglementaire wijze een tegenspeler – die zich in een duidelijke scoringspositie bevindt – beletten de bal te spelen, waardoor die scoringskans teniet wordt gedaan.

Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf.

Beschuldigde stelt dat de arbitrage een cruciaal moment in deze gehele situatie gemist heeft, te weten de overtreding die de tegenspeler maakte op beschuldigde alvorens de tegenspeler ten val werd gebracht. Beschuldigde stelt hierbij dat hij op grond van de beelden van FOX-Sports, de door beschuldigde aangedragen beelden, de audiocommunicatie tussen de VAR en de scheidsrechter en de stukken in het dossier niet heeft kunnen vaststellen dat de arbitrage in haar overweging, om beschuldigde van het veld te verwijderen, heeft meegenomen dat de tegenspeler eerst een overtreding maakt op beschuldigde.

Inzoomend op de beelden, stelt beschuldigde zich op het standpunt dat door de tegenspeler met zijn knie op de achterkant van het been van beschuldigde een overtreding wordt gemaakt. Volgens beschuldigde is het door de overtreding van de tegenspeler waardoor beschuldigde uit evenwicht raakt en uiteindelijk ten val komt. Het is volgens beschuldigde duidelijk op de beelden waar te nemen dat hij in zijn sprint een knie voelde in zijn hamstring waardoor hij zijn sprint niet kon afmaken en zijn been daardoor inzakte. Bovendien stelt beschuldigde dat uit de beelden op te maken valt dat beschuldigde in voornoemde sprint zich – in eerste instantie – voor de tegenspeler bevindt, maar dat hij door voornoemde overtreding van zijn tegenspeler en het gebruik van de armen van de tegenspeler uit zijn evenwicht raakt en ten val komt.

Beschuldigde verzoekt op basis van voorgaande om vrijspraak.

4. Niet-bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het op onreglementaire wijze een tegenspeler beletten de bal te spelen, waardoor een scoringskans teniet wordt gedaan, niet bewezen.

De niet-bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De op zitting vertoonde beelden;
- Het verweer van beschuldigde op zitting.

5. Bespreking van het verweer

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of sprake is van het op onreglementaire wijze een tegenspeler beletten de bal te spelen, waardoor een scoringskans teniet wordt gedaan.

Ontnemen van een scoringskans

Als een speler buiten zijn eigen strafschoopgebied een overtreding begaat ten opzichte van een tegenstander door bijvoorbeeld vast te houden of te trekken, moet de overtreddende speler van het speelveld worden gezonden. Hierbij moet de afstand tussen de overtreding en het doel, de algemene richting van het spel, de waarschijnlijkheid om de bal in bezit te houden of te krijgen en de plaats en aantal verdedigers in acht worden genomen.

De Tuchtcommissie komt niet tot de beoordeling van de criteria voor het ontnemen van een scoringskans nu de Tuchtcommissie – op grond van de op zitting getoonde beelden – oordeelt dat beschuldigde weliswaar de tegenspeler aan zijn arm naar beneden heeft getrokken, maar dat voorafgaand aan deze verweten overtreding een overtreding door de tegenspeler is gemaakt ten opzichte van beschuldigde.

Uit de beelden blijkt naar – het oordeel van de Tuchtcommissie – dat de nummer 3 van RKC Waalwijk de tegenspeler eerst duwt. Vervolgens probeert de tegenstander in volle vaart tussen de nummer 3 van RKC en beschuldigde door te lopen, maar maakt hij hierbij – naar het oordeel van de Tuchtcommissie – een overtreding door met zijn knie de achterkant van het been van beschuldigde te raken. Door voornoemd handelen van de tegenspeler raakt beschuldigde hierdoor uit zijn evenwicht en komt hierdoor ten val, waardoor de tegenspeler ook ten val komt.

De Tuchtcommissie volgt voorts het verweer van beschuldigde dat uit de schriftelijke verklaringen in het dossier, de beelden en de audiocommunicatie tussen de VAR en de scheidsrechter niet naar voren komt dat de overtreding voorafgaand aan de verweten gedraging is meegenomen in de overweging om de speler van het veld te verwijderen. De scheidsrechter is door de VAR ook niet gewezen op de overtreding van de tegenspeler voorafgaand aan de verweten overtreding. Hierdoor zijn hem dienaangaande ook geen beelden getoond en kon hij deze overtreding ook niet laten meewegen in zijn beslissing om beschuldigde van het veld te verwijderen. De scheidsrechter stond als gevolg van de snelheid waarmee deze aanval werd uitgevoerd op grote afstand zodat hij de overtreding(en) niet – althans niet voldoende – zonder beelden kon beoordelen.

De Tuchtcommissie komt tot het oordeel dat beschuldigde zich niet schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde.

6. De beslissing

Hetgeen onder 4. is vermeld wordt niet bewezen verklaard.

Beschuldigde wordt daarom vrijgesproken van het aan hem ten laste gelegde.

Aldus beslist op 24 september 2020 door dhr. mr. J.H. van der Velden, voorzitter, dhr. mr. B. de Groot en dhr. mr. D. van den Brink, leden, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.